

Інфармацыйная культурна-грамадская газета Гарадоччыны

ГАСЦІНЕЦ

№ 13 (149), ВЕРАСЕНЬ 2012 ГОДА

Цытата нумара:

Парламент не мае больш права запускаць руку ў маю кішэнь, чым я ў яго.

Джордж Вашынгтон.

МЕРКАВАННЕ РЭДАКТАРА

ГРОШЫ НА ВЕЦЕР

Ідзе на фініш чарговая палатачная кампанія. Гэта кампанія вылучаецца значным змяншэннем цікавасці грамадства да яе ходу і выніку. Рубам паўстае пытанне – навошта траціць мільярдныя сродкі на гульню пад назваю "Выбары палатачнікаў"?. І гэта пытанне з кожным годам больш актуальнее, бо місія прызначаных членаў Палаты – не распрацоўка законаў, а галасаванне за прапановы Савета міністраў і падначаленых структур кіраўніка краіны.

Сапраўды, дастаткова азнаёміцца з планам падрыхтоўкі законапраектаў для Палаты прадстаўнікоў чацвёртага скліканні на 2009-2012 гады, каб даведацца, што толькі адзін закон за гэтыя гады мусяць распрацаваць так званыя дэпутаты Палаты прадстаўнікоў. У планах падрыхтоўкі законапраектаў два асноўных суб'екта заканадаўчай ініцыятывы – Савет Міністраў і кіраўнік краіны. Са 189 заканапраектаў на долю дэпутатаў Палаты чацвёртага склікання прыходзіцца аж чатыры заканадаўчых ініцыятывы.

З гэтых чатырох ініцыятыў – тры законапраекта па змяненню і дапаўненню існуючых заканадаўчых дакументаў і толькі адзін закон – "Аб зваротах з жывёламі". Гэты закон патрабуе асобнага каментара. Распрацаваць яго планавалася ў лістападзе 2011 года і унесці на разгляд Палаты ў сакавіку 2012 года. Але вытрамаўшы першае чытанне гэты законапраект ніяк не можа прайсці другога чытання, бо да якасці яго зместу шмат пытанняў, як у грамадзян, так і грамадскіх арганізацый працуючых з аматарамі жывёлаў. Апошняе паседжанне рабочай групы, якая займаецца гэтым законапраектам адбылося 4 ліпеня і завяршылася прыняццем "саламонава рашэння" – працягнуць працу на наступным паседжанні групы. Мусіць гэта будзе ужо група палатачнікаў пятага склікання.

Навошта ж траціць бюджэтныя сродкі на дзейнасць гэтага Нацыянальнага сходу, калі яго работнікі не распрацоўваюць законы, а толькі іх зацвярджаюць без асаблівых пярэчанняў і дапаўненняў. На працу 110 палатачнікаў і 64 членаў Савета Рэспублікі ў 2012 годзе з бюджэту запланавана выдаткаваць 64,5 млрд. рублёў. Атрымліваецца, што адзін член Нацыянальнага сходу абыходзіцца падаткаплацельшчыкам у 370 млн. рублёў за адзін год і адпаведна амаль паўтара мільярда рублёў за час кадэнцыі. Пагадзіцеся гэта занадта вялікі кошт за рэтуальнае падняцце рукі на паседжаннях і іншых рэтуальных дзеях. Навошта плаціць вялізарные сумы, калі грамадства ў выніку атрымлівае сапсаваны прадукт —няздольнасць краіны быць канкурэнтаздольнай у сусветнай эканамічнай прасторы?

Асобнай гаворкі заслугоўвае і працэс фармавання гэтай Палаты пад час выбарнай імітацыі. Існуючы рэжым ніякім чынам не жадае зрабіць выбарчую кампанію транспарэнтнай, каб яна была свабоднай і празрыстай. Гэта датычыцца перш за ўсё фармавання выбарчых камісій, пачынаючы з Цэнтрвыбаркама, які ўзначальваецца чалавекам кіраўніка краіны. Менавіта гаспажа Ярмошына, кіраўніца цэнтрвыбаркама, заяўляе, што місія кандыдатаў казаць пра невялікія справы, якія яны будуць рабіць у акрузе. Вось такая прапанова прэзідэнскай кухаркі, якая раіла ў 2010 жанчынам варыць боршч.

Але праблема палягае ў тым, што выніковыя лічбы ў пратаколы на ўчастках будуць пісаць толькі правераныя члены камісій, якія прайшлі адбор у мясцовых райвыканкамах і якія прагаласуюць за любую прапанову кіраўніцтва камісіі. Прапанова апазіцыі – лічыць галасы разам – так і засталася без разгляду кіраўніком краіны. Трэба сказаць, што выбарчая кампанія гэтага году з дзейнасцю цэнтрвыбаркама будзе каштаваць падаткаплацельшчыкам 94,4 млрд. рублёў. Пагадзіцеся, што гэта занадта вялікі кошт імітацыі, якая зараз ідзе на фініш.

Замест таго, каб выкідваць грошы на вецер, фінансуючы Нацыянальны сход і выбарную імітацыю, лепш аддаць гэтыя 159 мільярдаў на вырашэнне жыццёвых патрэб грамадзян. Кампенсацыю страчаных укладаў, падтрымку маладых сем'яў, развіццё прыватнай ініцыятывы і г.д. І ад гэтага будзе большая аддача, чым ад імітацыі выбарнай і заканадаўчай дзейнасці

Леанід Гаравы.

ЗВАРОТ КАНДЫДАТА

СВАБОДУ ПАЛІТВЯЗНЯМ, А ГАЛАСЫ ЛІЧЫЦЬ РАЗАМ!

Шаноўныя грамадзяне, сябры!

Наша партыя БНФ абумоўлівала свой удзел у выбарнай кампаніі 2012 году двума умовамі: вызваленнем і рэабілітацыяй палітычных вязняў, а таксама сумесным падлікам галасоў праз уключэння нашых прадстаўнікоў у выбарчыя камісіі.

Выкананне гэтых умоў з'яўляецца карысцю для беларускага народу, але чыноўнікі рэжыму ўспрымаюць гэтыя умовы, як пагрозу для свайго бескантрольнага панавання.

Гэта з'яўляецца карысцю для народа, бо пры вызваленні палітвязняў з іх рэабілітацыяй, пры правядзенні чэснага падліку галасоў для Беларусі будзе адкрыта брама да прамых замежных інвестыцый, крэдытаў, якіх краіне катастрафічна не хапае для мадэрнізацыі эканомікі. А ў канчатковым варыянце – пад'ёму дабрабыту грамадзян, які абрынуўся ў тры разы ў выніку некампетэнтных, злачынных дзеянняў улады ў 2010-2011 гадах.

Толькі кіраўніцтва рэжыма не пайшло на крокі ў інтарэсах беларусаў, а працягвае трымаць за кратамі: кандыдата ў прэзідэнты Мікалая Статкевіча, прэтэндэнта на Нобелеўскую прэмію міра Алеся Бяляцкага, віцебскага патрыёта Сяргея Каваленку, моладзевага лідэра Зміцера Дашкевіча – усяго 15 чалавек. Таксама мясцовыя улады не ўключылі ніводнага прадстаўніка дэмакратычных кандыдатаў да ўчастковых камісіі.

Мы выкарысталі магчымасці звароту

да выбаршчыкаў пад час тэле- і радыё прамоў, звярнуліся да вас з праграмай са старонак раённых выданняў. Аднак рэжым не прадэманстраваў гатоўнасці вызваліць палітвязняў, правесці свабодныя выбары.

У гэтых умовах я падтрымліваю рашэнне Сойму БНФ аб зняцці кандыдатаў і заяўляю аб сваім зняцці з так названай выбарнай кампаніі ў Палату прадстаўнікоў па Віцебскай сельскай акрузе №21.

Мужным крокам для выбаршчыкаў будзе адмова ад удзелу ў галасаванні. Лепш займіцеся сваімі хатнімі справамі, схадзіце па грыбы 23 верасня. Але калі чыноўнікі прымусяць вас наведаць участак для галасавання, то прагаласуйце супраць усіх.

Мы будзем працягваць барацьбу, каб народ меў магчымасць абіраць уладу на свабодных, дэмакратычных выбарах. Слава героям! Жыве Беларусь!

Леанід Аўтухоў,
кандыдат па Віцебскай сельскай акрузе №21.

ЗДАРЭННЕ

БЛУКАЮЧЫЯ ПЕНСІЯНЕРЫ

Трэці дзень запар па інфармацыі прэс-службы Віцебскага УМНЗ у Гарадоцкім раёне шукаюць пенсіянераў, якія пайшлі за грыбамі і заблукалі. Пры гэтым пошукі прыпыняліся ў гадзіну ночы і аднаўляліся раніцай. Сёння былі працягнуты пошукі блукаючага пенсіянера ў лясным масіве каля в. Грыбачы.

Першыя пошукі пачаліся ўвечары 5 верасня, калі ў Гарадоцкі РАНЗ паступіла паведамленне аб тым, што ў лясным масіве ў раёне в Вясніна заблудзілася амаль васьмідзесяцігадовая пенсіянерка, якая адправілася ў лес для збору грыбоў каля 8 гадзін раніцы.

Да месца меркаванага знаходжання заблукаўшай пенсіянеркі былі накіраваны пошукавыя групы ў складзе 3 чалавек Гарадоцкага РАНС і 4 чалавек РАУС. У гадзіну ночы шостага верасня пошукі былі прыпынены, а раніцай былі адноўлены.

У склад пошукавых груп ўвайшлі 11 чалавек Гарадоцкага РАНС і 15 чалавек РАУС на двух аўтамашынах, 2 чалавекі з лясгасу і 5 мясцовых жыхароў. Толькі ў 17.10 пенсіянерку знайшлі ў лясным масіве ў раёне в.Беляі, што ў 6 км ад в. Вясніна. Жанчына знаходзілася ў здавальнючым стане і ад шпіталізацыі адмовілася.

У той жа дзень у 19.44 ў Гарадоцкі РАНЗ ад дзяжурнага РАУС паступіла паведамленне аб тым, што ў лясным масіве ў раёне в Грыбачы заблудзіўся пенсіянер 1944 г.н., які пражывае ў в Гуркі. Пенсіянер накіраваўся ў лес для збору грыбоў раніцай каля 8 гадзін.

Пошукавыя работы арганізаваны супрацоўнікамі Гарадоцкага РАУС. У склад пошукавых груп ўвайшлі 2 чалавекі з Гарадоцкага РАНС і 2 чалавекі з міліцыі. Ноччу ў 23 гадзіны пошукавыя работы былі прыпынены, а раніцай адноўлены ў павялічаным складзе пошукавых груп з удзелам мясцовага насельніцтва.

Л. Антонаў.

ПАЛАТАЧНАЯ КАМПАНІЯ

ЛЕАНІД АЎТУХОЎ ПРАПАНУЕ СВАЕ ТЭМЫ ДЛЯ ДЭБАТАЎ

Вылучэнец ад Партыі БНФ, кандыдат па Віцебскай сельскай акрузе № 21 Леанід Аўтухоў падаў у выбарчую камісію прапановы, на якія тэмы варта разважаць падчас дэбатаў — каб гэта не былі «пустыя размовы». Але на тэледэбаты з'явіўся толькі У. Шыцько, а І. Цеплякоў не прыйшоў. А пад час запісу дэбатаў на радыё высветлілася, што У. Шыцько захварэў і запіс быў адменены.

Радыё Свабода

Леанід Аўтухоў лічыць, што на спрэчкі па нязначных пытаннях ня варта траціць эфірны час. Таму ён прапанаваў, каб яго апанэнты, якія балятуюцца па той самай акрузе, абмяркоўвалі самыя значныя палітычныя і эканамічныя тэмы:

«Няхай выкажуцца, што думаюць пра вызваленьне палітвязьняў. І пра тое, ці праўдзівыя падлікі на выбарах. Што да эканомікі, то варта абмеркаваць, ці зьявяцца ў нас замежныя інвэстыцыі, калі палітзьняволеныя будуць на волі, а новы прэзыдэнт будзе абраны дэмакратычным шляхам».

Кандыдат апавёў, што яму ўжо патэлефанавалі з выбарчай камісіі — параіцца, каго пазнаёміць зь ягонымі прапановамі, бо на супрацоўнікаў тэлерадыёкампаніі «Віцебск» камісія ўплыву ня мае. Пагадзіліся на тым, што прапанаваныя тэмы варта давесьці да ведама ягоных апанэнтаў — праўладнага кандыдата, дырэктара кадэцкай вучэльні Ўладзімера Шыцько і Ігара Цеплякова, вылучэнца ад ЛДПБ.

Запіс тэледэбатаў з удзелам Леаніда Аўтухова заплявананы на 6 верасьня, а радыёдэбатаў — на 7 верасьня. Трансляцыя тэледэбатаў запланавана на 7 верасня з 19 гадзін, а радыёдэбатаў -- 10 верасня з 18 гадзін.

www.svaboda.org/content/article/24699099.html

Аб'ява

Аператыўная інфармацыя аб падзеях Гарадоччыны, рэгіёна і больш, чым у газеце, зараз па-беларуску і па-расейску з'яўляецца на новым Інтэрнэт рэсурсе: http://haradok.info

Стваральнікі інфармацыйнага партала запрашаюць неабыякавых грамадзян да ўзаемавыгаднага супрацоўніцтва. У рэдакцыі магчыма бясплатна атрымаць календарыкі на 2012 год, год Дракона.

Наша газета "Гасцінец" стала размяшчаецца на партале http://kamunikat.org/ , дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamunikat.org/hasciniec.html, што у каталагу "Пэрыёдыка" для далейшага выкарыстання.

Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Гасцінец» паведаміце рэдакцыі аб гэтым – і вы яго атрымаеце. Калі ўжо не жадаеце атрымліваць выданне, то патэлефануйце у рэдакцыю.

ПАЛАТАЧНАЯ КАМПАНІЯ

ЧАРГОВЫ ПАДМАН ВЫБАРШЧЫКАЎ

Участковыя камісіі Віцебскай сельскай акругі №21 распаўсюджваюць сярод выбаршчыкаў паведамленні, якія падманліва трактуюць нормы Выбарчага кодэксу наконт датэрміновага галасавання.

Артыкул 53 ВК РБ дакладна фармулюе норму ўдзелу грамадзяніна ў датэрміновым галасаванні: "Выбаршчык, удзельнік рэферэндума, які не мае магчымасці ў дзень выбараў, рэферэндума знаходзіцца па месцы свайго жыхарства, мае права не ранее чым за пяць дзён да выбараў, рэферэндума ва ўмовах, якія выключаюць кантроль за яго волевыяўленнем, запоўніць у памяшканні участковай камісіі бюлетэнь і апусціць яго ў апячатаную асобную скрыню для галасавання выбаршчыкаў..."

У паведамленні, якое мусяць атрымаць усе выбаршчыкі акругі норма адсутнасці магчымасці знаходжання па месцы свайго жыхарства – праца, камандзіроўка, лячэнне і г.д. -- заменена нормай "не будзеце мець магчымасці прыйсці на ўчастак".

Але артыкул 54 ВК РБ прадугледжвае менавіта гэты варыянт, калі выбаршчык не можа прыйсці на ўчастак па стану здароўя або іншай паважлівай прычыне. Гэты артыкул абавязвае камісію арганізаваць галасаванне па месцы знаходжання выбаршчыка, удзельніка рэферэндума.

Атрымліваецца, што участковыя камісіі Віцебскай сельскай акругі падманваюць выбаршчыкаў наконт нормаў выбарчага заканадаўства. І практыка датэрміновага галасавання ў краіне сведчыць, што па месцы свайго жыхарства не будзе знаходзіцца да 25% насельніцтва буйных гарадоў, больш трэці насельніцтва райцэнтраў і да 80% насельніцтва вёсак, якім чыноўнікі прапануюць прагаласаваць датэрмінова.

Датэрміновае галасаванне не набыло б такіх пачварных памераў, калі б члены участковых камісій цікавіліся бы ў грамадзян ці будуць яны знаходзіцца па месцы жыхарства ў дзень выбараў 23 верасня. Але прызначаныя члены камісій самі зацікаўлены, каб лічбы датэрміновага галасавання былі максімальна высокімі. Неаднаразова назіральнікамі фіксаваліся выпадкі, калі члены камісій перадавалі на прадпрыемствы прозвішчы работнікаў, якія шчэ не прагаласавалі датэрмінова. Таму такога пытання ад членаў камісіі ніколі і не чулі назіральнікі пры масавым датэрміновым галасаванні.

Л. Антонаў.

НАША ЖЫЦЦЁ

Ёсць ва ўборачнай пачатак, але няма ёй канца?

Гарадоцкая раёнка паведаміла, што зернавыя ўжо убраны ва ўсіх гаспадарках раёна і на 95% плошчы прысядзібных участкаў. У бункернай вазе намалочана больш сарака тысяч тон пры ўраджайнасці 24,5 ц/га. Гэта на палову менш, чым планавалася атрымаць у 2012 годзе па Праграме развіцця на 2011-2015 гады, бо ў ёй вызначаны план у 65,1 тысяч тон.

Але пасля абвяшчэння заканчэння бітвы за зернавыя крамы раёна яшчэ не атрымалі дазволу на продаж пладова-ягадных він. Магчыма старшыня райвыканкама лічыць, што за уборкай зернавых ідзе шчэ уборка бульбы, кукурузы, льну і доступ працаўнікоў да атрутнага "чарніла" павінен быць абмежаваны. Сапраўды, канчаткова палеткі апусцеюць не раней сярэдзіны кастрычніка таму і рэальна далейшая забарона на продаж чарніла. Праўда, ад гэтай забароны не даатрымліваюць прыбыткаў крамы райспажыўсаюза, якія пераважна гандлююць "чарнілам" на вёсцы, але рады забароне нелегальныя гандляры алкаголем.

Між тым набліжаецца 2013 год, калі на Віцебшчыне па ўказанню старшыні аблвыканкама Аляксандра Косінца павінна спыніцца вытворчасць пладова-ягадных він на Талачынскім і Падсвільскім вінзаводах. У гэтай сітуацыі наогул трэба рыхтавацца да развітання з "чарнілам" і шукаць іншыя крыніцы папаўнення гандлёвага абароту.

Л. Антонаў.

ТРАГІЧНЫ ВЫПАДАК

Сьмерць нашага земляка ў Віцебску: дзедаўшчына ці самагубства?

26 жніўня 2012 года ў 103-паветрана-дэсантнай дывізіі загінуў 22-гадовы навабранец Рудак Яўген Аляксандравіч, наш зямляк з в. Мяжа. Сваякі ня вераць у вэрсію самагубства, зьвярнуліся да сьледчых і да інтэрнэт-аўдыторыі па дапамогу. Сястра Яўгена Вольга звярнулася да наведвальнікаў Інтэрнэта са сваёй старонкі "У кантакце".

Родным патлумачылі, што салдат павесіўся ў блёку, дзе вядзецца рамонт, у прыбіральні, прычым для таго, каб туды трапіць, трэба прайсьці праз днявальнага, які нічога "ня бачыў" і не заўважыў адсутнасьці салдата. Яўген Рудак пасьпеў адслужыць трошкі больш за 3 месяцы.

Стрыечная сястра навабранца Вікторыя Мамулашвілі напісала на сваёй старонцы вКонтакте: «Усё абыгралі як суіцыд. Родным паведамілі, што хлопец павесіўся з-за таго, што яго не адпусьцілі ў звальненьне. Абыгралі ўсё пісьменна, падключылі псыхолягаў, якія зрабілі заключэньне, што хлопец быў замкнёны і схільны да самазабойства».

Цётка загінулага Ніна Мамулашвілі ня верыць у вэрсію самагубства. У інтэрвію Радыё Свабода яна заявіла: «Мы былі ў шоку. Я стала аглядаць дзіцё, калі яго прывезьлі. Лоб зьбіты, на скронях — драпіны. Зьлева на галаве бачныя сьляды ўдару, ці то па твары, ці па вушах. Відаць адбіткі пальцаў. Калі б ён павесіўся, былі б іншыя сьляды, ад удушэньня».

Паводле Ніны Мамулашвілі, сапраўднай прычынай магла б быць дзедаўшчына.

«Думаем, што гэта дзедаўшчына, ці проста вырашылі правучыць. У гэты дзень ён адпрошваўся ў звальненьне. Яго ўнесьлі ў сьпіс, а потым выкрэсьлілі. Ён пайшоў разьбірацца. Яму сказалі, маўляў, моладзь абурэла. Ён пазваніў па тэлефоне сябру, сябра задае пытаньне, чаму ты так цяжка размаўляеш, і Яўген яму кажа, маўляў, мяне толькі што ў чатырох „адкаталі". І іншы сябра пацьвярджае».

Сваякі лічаць, што вайскоўцы вырашылі схаваць справу, і прымусілі іншых салдатаў даць фальшывыя тлумачэньні:

«Ім нехта дыктаваў, тэкст адзін і той жа, пераставілі месцамі сказы. Яны напісалі, што Жэня быў замкнуты і не камунікабельны, каб схаваць самазабойства. Я не магу паверыць у гэта! Пачытайце яго сьцяну вКонтакте. Усе пішуць, што ён вясёлы».

Сваякі зьвярнуліся ў Сьледчы камітэт.

Іна Гарбачова, прадстаўніца Сьледчага Камітэту па Віцебскай вобласьці паведаміла Радыё Свабода: «27 жніўня Упраўленьнем Сьледчага камітэту па Віцебскай вобласьці узбуджана крымінальная справа па частцы 1 артыкулу 145 „Давядзеньне да самагубства". Праводзіцца сьледзтва».

Сваякі чакаюць афіцыйнага заключэньня судмэдэкспэртызы.

Таксама сёньня 30 жніўня, як паведаміла прэс-служба Міністэрства абароны, падчас правядзеньня плянавых заняткаў па баявой падрыхтоўцы ў выніку неасьцярожнага абыходжаньня са зброяй атрымаў раненьне, несумяшчальнае з жыцьцём, вайсковец тэрміновай ваеннай службы сілаў спэцыяльных апэрацыяў.

Франак Вячорка, "Радыё Свабода".

РЫНАК ПРАЦЫ

Прапанова ў два разы вышэй афіцыйнага попыту

На рынку працы Гарадоцкага раёна афіцыйная прапанова рабочых месцаў ужо стала ў два разы вышэй колькасці беспрацоўных. Але ўсе гэтыя прапановы абяцаюць заробкі ніжэйшыя за 400 даляраў, а сярэдняя прапанова заробку ў межах двух мільёнаў.

Самыя высокія заробкі на Гарадоччыне прапануе тынкоўшчыкам трэццяга разраду Гарадоцкая "ПМК-51" -- чатыры мільёна рублёў, але абавязковай умовай з'яўляецца наяўнасць досьведу працы. І гэта зразумела, бо ў суседняй Расіі заробкі тынкоўшчыкаў пачынаюцца ад тысячы даляраў у месяц і могуць быць у два-тры разы вышэй.

Афіцыйныя прапановы рабочых месцаў адлюстроўваюць дэфіцыт працоўных на прадпрыемствах Гарадоччыны, бо прапануецца больш 130 месцаў пры наяўнасці толькі 65 афіцыйных беспрацоўных на канец ліпеня. Безумоўна гэтыя лічбы не адлюстроўваюць рэальнага беспрацоўя ў рэгіёне і з'яўляюцца прапагандыскай хімерай існуючага рэжыму.

Самыя вялікія прапановы ад прадпрыемстваў датычацца нізкакваліфікаванай працы. Так Гарадоцкаму льназаводу патрабуецца 20 падсобных рабочых, згодных працаваць на мінімальны заробак у 1 055 000 рублёў 40 гадзін у тыдзень. Гарадоцкаму прадпрыемству кацельных патрабуецца 9 прыбіральшчыкаў тэрыторыі на заробак у 1 млн. 327 тысяч рублёў, а Гарадоцкая птушкафабрыка шукае 10 апрацоўшчыкаў птушкі пры заробку ў паўтара мільёна рублёў. За такія сімвалічныя заробкі магчыма толькі ледзь зводзіць канцы з канцамі аднаму чалавеку, але не магчыма ўтрымліваць сям'ю пры сёняшнім шалёным росце коштаў на тавары і паслугі.

Крыху лепшая прапанова ў Гарадоцкага лясгаса для лесарубаў. Прадпрыемству патрабуецца аж 18 лесарубаў з пасведчаннем пры заробку ў 2,5 млн. рублёў. Таксама тут прапанова адстае ад афіцыйна абяцанага сярэдняга заробку ў 400 даляраў на канец чэрвеня.

Найбольшая ж афіцыйная колькасць працоўных патрабуецца Пальмінскаму свінагадоўчаму комплексу "Паўночны" – 27 чалавек: кіроўцаў, апаратараў, працоўных і г.д. Таксама больш дваццаці працоўных патрабуецца Гарадоцкаму льназаводу і Гарадоцкай птушкафабрыцы. І гэта устойліваe тэндэнцыя 2012 году.

Л. Антонаў.

АДКАЗНАСЦЬ НАСТАЕ

ДВА ГАДЫ НА РОЗДУМ

Гарадоцкі суд асудзіў грамадзяніна К. за незаконныя без мэты збыту набыццё, захоўванне і перавозку наркатычных сродкаў да двух гадоў пазбаўлення волі. На столькі пацягнула адказнасць за жаданне пакарыстацца паўкілаграмам мака, які быў нарваны ў Езярышчы.

Паводле інфармацыі Гарадоцкай пракуратуры грамадзянін К., які працуе, жанаты і мае на ўтрыманні малалетніх дзяцей, хаваючы ад сям'і, час ад часу любіў сябе папесціць зеллем з маку. У адзін з летніх дзён гэтага году ён адправіўся ў г.п. Езярышча, дзе знайшоў і нарваў сабе поўны заплечнік жаданай расліны.

З мэтай хутчэйшага атрымання вострых адчуванняў ён адправіўся на дызелі дадому. Але «кайфу» К. так і не адчуў, бо на вакзале яго сустрэлі супрацоўнікі міліцыі, у якіх ён быў «на прыкмеце». Мак ў колькасці больш за 0,5 кг быў канфіскаваны.

Згодна з заключэннем эксперта гэтая расліна з'яўляецца небяспечным наркатычным рэчывам - макавай саломай. У дзеяннях К. судом былі выяўлены прыкметы злачынства, прадугледжанага ч. 1 арт. 328 КК, а менавіта незаконныя без мэты збыту набыццё, захоўванне і перавозка наркатычных сродкаў. Прысудам суда К. асуджаны да 2 гадоў пазбаўлення волі і мае час, каб асэнсаваць шкоднасць наркатычнай залежнасці і вярнуцца да выхавання сваіх дзетак новым чалавекам.

Т. Гаражанка.

ЯКАСЦЬ ПРАЦЫ

ДАРОЖНЫ ДАЎГАБУД ЗАВЕРШАНЫ

У рэшце аўтааматары дачакаліся завяршэння бягучага рамонту маста на дарозе Віцебск-Гарадок, які распачаўся з сярэдзіны траўня.

5 верасня завершаны бягучы рамонт маста на 19 км дарогі Віцебск-Гарадок, які цягнуўся з вясны праз усё лета.

На працягу амаль чатырох месяцаў аўтааматары мелі магчымасць пераканацца, што дарожнікаў не турбуе эканомія часу на дарогу ў абласны цэнтар. Гэта рамонт яшчэ раз засведчыў адставанне дарожнікаў ад еўрапейскіх стандартаў якасці працы. Пасля завяршэння рамонту засталіся няроўнасці, якія вылучаюць дадзены мост ад астатняй дарогі. Між тым у сістэме дарожнага рамонту дэкларуецца пераход да еўрапейскіх стандартаў, якія уведзены па паскоранай працэдуры ў якасці дзяржаўных стандартаў Беларусі. Стандарты дэкларавацъ не складана, але іх выкананне патрабуе карэннай перабудовы дарожнай гаспадаркі.

Л. Антонаў.

НАШЫ ЧЫНОЎНІКІ

…ИХ СТАБИЛЬНОСТЬ

ПОКА ТОЛПЫ ЖЕЛАЮЩИХ СТАТЬ ДЕПУТАТАМИ ОБЕЩАЮТ НАМ, ПОЛУЧИВ МАНДАТ, БЕЗЗАВЕТНО БОРОТЬСЯ ЗА ИНТЕРЕСЫ ЛЮДЕЙ, ВЛАСТЬ ПОДГОТОВИЛА ДЛЯ НОВОГО «ПАРЛАМЕНТА» ТЕСТ НА ВЕРНОСТЬ ПРАВЯЩЕМУ КЛАНУ.

В Палату представителей в начале сентября поступила на утверждение новая редакция закона о государственных пособиях семьям, воспитывающим детей. Законопроект подготовлен в духе неизменной заботы государства о том, чтобы люди со своими проблемами не мешали реализации грандиозных планов действующей власти.

В частности, предлагается упразднить надбавки к пособиям, которые получали матери-одиночки, и отменить выплату пособий на детей старше трех лет, хотя они и раньше назначались только малообеспеченным семьям.

Давнее обещание привязать размер пособия по уходу за ребенком к средней зарплате по стране, что преподносилось как революция, на деле существенно не улучшит материальное положение молодых семей. Потому что это звучало красиво -- «привязать к средней зарплате». Но если речь идет всего-то о 35% этого самого заработка, да еще и не для всех и из расчета за предыдущий квартал, то актуальным остается вопрос: «Как прожить?»

Ну а теперь вопрос к кандидатам от власти, которые дружно рассказывают, что они -- в отличие от представителей оппозиции -- не болтуны, а люди дела. Кто из вас осмелится проголосовать против этого закона?

Вопрос к действующим «депутатам», которые желают продлить свои полномочия и баллотируются на новый срок. Кто из вас осмелился сообщить своим избирателям, что одним из первых законов нового «парламента» станет решение отобрать повышенные пособия на детей у матерей-одиночек?

Уверена, что никто не осмелился. А когда дойдет дело до голосования, то дружно нажмут кнопочки «за» и еще сделают нас всех идиотами: мол, как люди ответственные они, депутаты, голосуют за экономию государственных средств, а критики из оппозиции просто своими злобными нападками хотят дестабилизировать ситуацию в стране.

У нас ведь так: если у матерей-одиночек деньги отобрать, на детях сэкономить, то тут решительности и государственной воли достаточно. А когда недавно стало известно, что на машину для председателя Ельского райисполкома местный бюджет готов выложить более 70 тысяч долларов, то никто и не вспомнил о необходимости экономить, никто и не подумал возмутиться. Оказывается, это вполне скромно и по статусу. Потому что приоритеты государственного управления много лет стабильны: не власть для народа, а народ для власти.

Уже сейчас понятно, что каждый пятый будущий депутат Палаты представителей будет выходцем из обл- или райисполкомов. Лично изъявили желание перед пенсией получить депутатский мандат и право на повышенную пенсию девять председателей райисполкомов: Барановичского, Пружанского, Лепельского, Оршанского, Шарковщинского, Речицкого, Жлобинского, Щучинского, Клецкого. Если вспомнить, что в парламенте всего 110 мест, то это немало. А ведь помимо председателей в депутаты баллотируются их замы, начальники управлений, отделов, иных исполкомовских структур. Вот и получается: каждый пятый (если не больше) депутат окажется бывшим вертикальщиком.

Разумеется, свои кабинеты эти люди оставляют не потому, что намерены добиваться серьезных перемен. Не потому, что они вдруг прозрели и осознали… Не потому, что они вдруг увидели, что система управления, к созданию и функционированию которой они приложили руку, завела в тупик, не позволяет государству Республика Беларусь развиваться.

Сделав ставку на «сильную власть», основанную на личной преданности правящему режиму и не зависящую от мнения избирателей, мы выпестовали уродца: чиновники уже не умещаются в старых зданиях, им требуются все новые и новые кабинеты, а люди активные, молодежь просто уезжают из Беларуси, потому что не видят здесь для себя никаких перспектив. Чиновники своих детей тоже всеми правдами и неправдами отправляют за границу: если не на учебу и постоянное место жительства, то хотя бы на работу в посольства.

Потому что надо быть извращенного ума циником, чтобы не понимать, что вся Европа живет лучше и богаче нас. У нас построено государство, в котором не хотят жить наши дети. У нас построено государство, в котором люди, всю жизнь отработавшие от зари до зари, боятся голодной старости.

У нас построено государство, от которого мы все время ждем какой-нибудь подлости и обмана. Но, я уверена, все эти предрайисполкомов, их замы и идеологи сейчас идут в депутаты именно для того, чтобы ситуация не менялась, чтобы все сохранялось так, как есть. Это и есть их пресловутая стабильность -- чтобы отобрать детское пособие и впредь было можно, а переизбрать слугу народа, который по нищему району не стесняется разъезжать в супердорогом авто, никак нельзя.

Я не пойду на эти «выборы». Мне такая стабильность не нужна.

Светлана Калинкина, «Народная воля».

КУХАРКА В УГАРЕ

КАК ПРЕЗИДЕНТСКАЯ КУХАРКА УПРАВЛЯЕТ ГОСУДАРСТВОМ

З ВЫСТУПУ КАНДЫДАТА Ў ДЭПУТАТЫ ПАРЛАМЕНТА УЛ.ПАДГОЛА ПА РАДЫЁ "СТАЛІЦА" 7 ВЕРАСЬНЯ 2012 Г.

"ГЭТА ПАРЛАМЕНСКАЯ КАМПАНІЯ – ПЕРШЫ ЭТАП ВЫБАРАЎ ПРЭЗІДЭНТА. … МЫ МУСІМ ВЫЙСЬЦІ З УСІХ САЮЗАЎ З РАСІЯЙ І ЎСТАЛЯВАЦЬ ДЭМАКРАТЫЮ… А.ЛУКАШЭНКА СКАЗАЎ, ШТО ХОЧА БУДАВАЦЬ З НАШАЙ КРАІНЫ АГУЛЬНЫ ДОМ З РАСІЯЙ. ГЭТА ІНТЭРНАТ ЦІ, ПА-РУСКУ – "ОБЩЕЖИТИЕ". Я СУПРАЦЬ. БЕЛАРУСЬ – НАШ ДОМ... ТРЭБА ЎСТАЛЯВАЦЬ МЯЖУ З РАСІЯЙ, І МЫ СТАНЕМ ЖЫЦЬ БЯСЬПЕЧНА, ЯК ЖЫВУЦЬ ЛЮДЗІ Ў ЭЎРОПЕ. А З ЭЗ ТРЭБА ЎВЕСЬЦІ БЯЗВІЗАВЫ РЭЖЫМ".

БТ 9 сентября 2012. Председатель ЦИК Л.Ермошина: «Большинство кандидатов ничего не говорит о нуждах избирательного округа. Они абсолютно не доводят до избирателей те небольшие дела, которые они будут стремиться сделать, находясь в парламенте для жителей небольших городов, для районов, вообще областных центров. Ну, и для отдельных округов города Минска. Это насущные интересы граждан и это волнует их более всего. Такое ощущение, когда слушаешь некоторых, что мы участвуем в выборах президента. Вплоть до того, что глобальные проблемы вплоть до того международных отношений с крупными странами. Я хотела бы приблизить кандидатов, прежде всего к народу. Быть проще. Люди к ним потянутся и это будет тот самый успех на выборах, к которому они стремятся».

С сайта парламента Республики Беларусь: функции Палаты представителей:

- рассмотрение проектов законов
- назначение выборов Президента
- одобрение кандидатов, назначаемых Президентом на пост Премьер-министра
- оценка работы правительства
- инициация вотумов недоверия, если это необходимо

http://www.belarus.by/ru/government/parliament

НАША ГІСТОРЫЯ

ВАЙСКОВАЯ СЛАВА І БЯССЛАЎЕ ГІСТОРЫКАЎ

8 ВЕРАСНЯ — ДЗЕНЬ БЕЛАРУСКАЙ ВАЙСКОВАЙ СЛАВЫ. ВІНШУЕМ УСІХ АБАРОНЦАЎ АЙЧЫНЫ!

8 верасня 1514 года нашы продкі перамаглі ў адной з самых слаўных бітваў — пад Оршай. На пачатку 90-х у гэты дзень вайскоўцы прымалі ўрачыстую прысягу на вернасць Беларусі. За Лукашэнкам свята стала нефармальным, а нават пераследаваным.

З нагоды свята передрукоўваем класічны артыкул нашага выдатнага гісторыка Генадзя Сагановіча «Вайсковая слава і бясслаўе гісторыкаў».

У нашай даўняй гісторыі няма іншай падзеі, якая б стала падобным сімвалам і выклікала столькі ж вострых баталій, як бітва пад Воршай. Гэта вялікая перамога над намнога большым маскоўскім войскам, здабытая ў абарончай вайне, на сваіх землях і сваёй жа арміяй, кіраванай сваім (праваслаўным!) гетманам.

Пачынальнікі беларускай нацыянальнай гістарыяграфіі бачылі ў ёй лепшы доказ гістарычнай нятоеснасці беларусаў і вялікарусаў. А для гісторыкаў расейскіх, наадварот, яна была ці не самай «нязручнай» падзеяй, што ніяк не ўпісвалася ў канцэпцыю «адзінага славянарасійскага народу».

Вось жа стаўленне да гэтай бітвы ў самой Беларусі і вызначалася змаганнем расійскага бачання з беларускім. Пасля разгрому «нацдэмаўскай» гістарыяграфіі і ўсталявання савецкай гістарычнай дактрыны Ворша была табуяванай тэмай, — да абвяшчэння дзяржаўнага суверэнітэту Беларусі.

Толькі тады «забытая» сеча вярнулася ў падручнікі, была ацэненая як «вялікая перамога» ваяроў, што «баранілі незалежнасць сваёй дзяржавы, свае хаты і сем'і». У першай палове 1990-х гадоў, пры хоць якой дэмакратыі, пра Аршанскую бітву ў нас пісалася болей, чым пра якую іншую падзею айчыннай гісторыі. І штогод кольказсць публікацыяў пра яе ў перыёдыцы падвойвалася!

З прыходам А. Лукашэнкі ды яго курсам на рэінтэграцыю з Расіяй стаўленне да бітвы дыяметральна змянілася. Мясцовыя адэпты «трыадзінарускасці» зноў узяліся цвердзіць, быццам бітва пад Воршай не вартая і памяці, бо была… «братазабойчай». Трашчанок так і піша: войны Масквы супраць ВКЛ «нельга прадстаўляць як беларуска-руская сутыкненні, у якіх рускі бок быў агрэсарам», гэта — «зламысная фальсіфікацыя!» Дык кім жа тады быў «рускі бок» у распачатых ім жа войнах?

Для цяперашніх трубадураў «Вялікай Расіі», як і для іх ідэйных айцоў з XIX ст., межы «рускага» народа вызначала праваслаўе, таму, маўляў, агрэсія Масквы супраць Вялікага Княства была справядлівай барацьбой за «ўз'яднанне» зямель Русі ў адной дзяржаве.

Але акурат Аршанская бітва і бурыць падобны тэзіс пра праваслаўе як падставу тагo «адзінства» ды справядлівы характар войнаў «за ўз'яднанне». Вось жа ў XVI ст. для нашых продкаў было натуральным не толькі помніць пра перамогу пад Воршай, але і ганарыцца ёю. Праваслаўны летапісец дзякаваў гетману Астрожскаму за тое, што яго стараннямі «маскоўскага ворага пабілі», і ставіў маскавітаў у адзін шэраг з бусурманамі.

У эпоху жорсткага супрацьстаяння з Масквою сечу 1514 году часта згадвалі ў гераічным кантэксце, называючы «вялікай бітвай Аршанскай». Падзея, якая ўжо тады набыла сімвалічнае значэнне, вартая таго, каб быць ключавым топасам беларускага нацыянальнага наратыву. Таму эпігоны заходнерусізму і стараюцца любым чынам затушаваць ці маргіналізаваць яе. То цвердзяць, быццам армію Астрожскага складала толькі польская і літоўская шляхта, а беларусы калі і былі, дык «паднявольныя», то што бітва не мела аніякага значэння…

Ніхто не скажа дакладна, якую частку пераможнага войска складалі вершнікі з Беларусі, але гэта не мае прынцыповага значэння. Прынцыповы факт масавага ўдзелу ў бітве праваслаўнай беларускай шляхты (а пад Воршу прыйшло паспалітае рушанне з усіх земляў ВКЛ!) і тое рэха, якое яна выклікала ў тагачаснай Беларусі. Шляхта ж (а яна па вызначэнні не бывала «паднявольнай») незалежна ад этнічнага паходжання лічыла ВКЛ сваёй дзяржавай і бараніла, бо даражыла яго палітычным ладам.

Што ж да значэння, то хоць перамога і не стала вырашальнай у вайне, яна спыніла маштабны наступ маскоўскай арміі ўглыб краю і дапамагла вызваліць гарады Ўсходняй Беларусі, а ў далейшым — і паспрыяла развалу небяспечнага ваеннага альянсу Масквы з імперыяй Габсбургаў, які пагражаў існаванню ВКЛ.

Так што пафасныя словы падручніка пра абарону суверэнітэту зусім не беспадстаўныя. Менавіта бітве пад Воршай выпала асаблівая роля ў фармаванні сучаснай беларускай тоеснасці. Ніводная іншая падзея не выклікае такога канфлікту ідэнтычнасцяў — беларускай і расійскай. У стаўленні да яе і выяўляецца, хто кім сябе ідэнтыфікуе. Для адных гэта «святая бітва за Бацькаўшчыну», для другіх — «эпізод унутрырускай міжусобіцы». І звесці іх немагчыма.

Генадзь Сагановіч, газета «Свабода» (2008).

СПАРТЫЎНЫ СКАНДАЛ

ГАСТРОЛІ ТЭАТРА АБСУРДУ Ў МАНЕЖЫ ДЛЯ ШТУРХАННЯ ЯДРА

ДЫРЭКТАР НАЦЫЯНАЛЬНАГА АНТЫДОПІНГАВАГА АГЕНЦТВА СЦВЯРДЖАЕ, ШТО ДОПІНГ У ЕЖУ НАДЗЕІ АСТАПЧУК ПАДСЫПАЎ ЯЕ ТРЭНЕР. НАСТАЎНІК, У СВАЮ ЧАРГУ, АБЯЦАЕ ЗМЯНІЦЬ ПРОЗВІШЧА ЯФІМАЎ НА ІДЫЁТ. САМА АСТАПЧУК НАЗЫВАЕ ЎСЁ ГЭТА ТРЫЗНЕННЕМ.

Нагадаем, што 5 жніўня Надзея Астапчук заняла на Алімпіядзе першае месца, штурхнуўшы ядро на 21 метр 36 сантыметраў. Але ўжо 13 жніўня стала вядома, што ў спробе беларускай лёгкаатлеткі выяўлены допінг. У выніку Міжнародны алімпійскі камітэт пазбавіў Астапчук статусу алімпійскай чэмпіёнкі, а ў Мінску пачалося разбіральніцтва, як забароненыя прэпараты патрапілі ў арганізм спартсменкі.

«Асцерагаючыся за недастаткова высокі вынік перад Гульнямі, ён дадаў у ежу спартсменкі забароненае рэчыва»

Праз месяц дырэктар Нацыянальнага антыдопінгавага агенцтва Аляксандр Ванхадла на прэс-канферэнцыі апублікаваў вынікі расследавання (цытуецца па TUT.BY):

Было вызначана і атрымана прызнанне трэнера Астапчук Аляксандра Яфімава аб тым, што 30 ліпеня пасля здачы апошняга допінг-кантролю, асцерагаючыся за недастаткова высокі вынік перад Гульнямі, ён дадаў у ежу спартсменкі забароненае рэчыва.

Выканкам Беларускай федэрацыі лёгкай атлетыкі сумесна з дысцыплінарнай антыдопінгавай камісіяй нашага агентва прыняў наступныя рашэнні: «Улічваючы вынікі расследавання, тлумачэння спартсменкі, прызнання трэнера, згодна з палажэннямі Сусветнага антыдопінгавага кодэкса і антыдопінгавых правілаў Міжнароднай федэрацыі лёгкай атлетыкі дыскваліфікаваць трэнера Астапчук Аляксандра Яфімава на 4 гады. Улічваючы абставіны таго, што адбылося, поўнага няведання Астапчук аб тым, што яна прымала забароненыя рэчывы, мы палічылі сітуацыю выключнай (ёсць такое палажэнне ў кодэксе), а таксама адказнасць за знаходжанне забароненага рэчыва ў арганізме спартсменкі, прынялі рашэнне аб дыскваліфікацыі Астапчук на 1 год «.

Дадзенае рашэнне афармлена і накіравана ў Міжнародную федэрацыю лёгкай атлетыкі. Менавіта гэтая арганізацыя прыме канчатковае рашэнне па факце парушэння.

«Я змяню прозвішча, Яфімаў на Ідыёта»

У той жа дзень Аляксандр Яфімаў заявіў «Еўрарадыё»:

- Не чытайце ў інтэрнэце і не глядзіце газет! Але я пакуль ад каментароў устрымаюся.

- Аляксандр Мікалаевіч, напісалі, што вы сказалі, вы прызналіся ...

- Ага ... (саркастычным тонам. - Еўрарадыё)

- ... не быў упэўнены ў выніку, таму падсыпаў.

- Я змяню прозвішча, Яфімаў на Ідыёта. Больш пакуль каментаваць не буду.

- Вы адмаўляеце, што самі падсыпалі допінг? Гэта няпраўду напісалі?

- Я не кажу, што адмаўляю. Я кажу, што проста змяню прозвішча. А больш пакуль каментаваць не буду. Вось дачакаемся рашэння Міжнароднай федэрацыі, а потым будзем каментаваць. Потым я скажу, што я казаў, а што я не казаў ...

«Чалавек мне маці замяніў пасля яе смерці»

У той жа дзень Надзея Астапчук пракаментавала новы паварот падзей у гутарцы з Goals.By:

- Не веру ва ўсё гэта. Я ехала ў Менск і толькі тады даведалаася. Ведаю сітуацыю толькі па тым, што напісана ў прэсе. Гэта проста жах нейкі. А трызненне я каментаваць не хачу.

- Не верыце, што такое магло адбыцца?

- Як можна ў гэта верыць? Чалавек мне маці замяніў пасля яе смерці. Усе гэтыя фармулёўкі смешныя. Не веру, што ён гэта мог зрабіць. Гэта нейкі абсурд поўны.

- Не размаўлялі яшчэ з Аляксандрам Мікалаевічам?

- Не, мяне гэтая навіна заспела ў дарозе. Ехала ніякая наогул.

- У прынцыпе, верыце, што трэнера маглі проста прымусіць зрабіць такое прызнанне?

- Трэба разбірацца. Прайшоў нейкі расследаванне без мяне, знайшлі або прызначылі вінаватага, вырашылі за мяне, што я спорт пакінула. Для мяне сёння адкрылася шмат дзіўных рэчаў.

- Вашы далейшыя дзеянні?

- Для пачатку хачу з трэнерам убачыцца. Праўда, пакуль не магу да яго нават датэлефанавацца. Усё гэта ў галаве не ўкладваецца. Што далей будзе, пакуль не ведаю.

Лухта для міжнароднай федэрацыі лёгкай атлетыкі

Ад гэтай гісторыі застаецца адчуванне катастрафічна дрэнна зрэжысаванага спектакля, сэнс якога складаўся ў тым, каб выклапатаць спартсменцы мінімальную дыскваліфікацыю. Але для гэтага трэба было знайсці «ахвярнага казла», які возьме ўсё на сябе і скажа, што сама Астапчук ведаць не ведала, што прымае допінг.

Як Яфімава вымусілі зрабіць «добраахвотнае прызнанне», можна толькі здагадвацца. Трэнер Астапчук, вядома, не анёл. Але і не ідыёт. Менавіта таму ён не мог падсыпаць сваёй падапечнай прэпарат, які выявіла антыдопінгавая лабараторыя.

Каб даказаць гэта, дастаткова звярнуцца да слоў, сказаным Аляксандрам Ванхадла жніўня 13 «Прессболу»:

- Дзіўна, што 30 ліпеня спартсменка нармальна прайшла кантроль, а ўжо 4 жніўня - няма ... Дысцыплінарная камісія выказала меркаванне, што яна магла прыняць прэпарат у прамежак з 30 ліпеня па 4 жніўня. Але я не бачу сэнсу ў аднакратным прыёме прымабалана, які знайшлі, так як гэта не той прэпарат, які дасць перавагу пры аднаразовым прыёме, ён не паспее падзейнічаць.

Яфімаў, які прапрацаваў шмат гадоў у вялікім спорце, не мог не ведаць гэтага. Таму, калі б ён, «асцерагаючыся за недастаткова высокі вынік», падсыпаў Астапчук у ежу забаронены прэпарат, то відавочна нейкай іншай, хуткадзейны і эфектыўны.

Увогуле, справа шытая ня белымі ніткамі - лінамі. Гэта відавочна нават неадмысloўцу. Можна ўявіць сабе, якое ўражанне гэтая лухта зробіць на Міжнародную федэрацыю лёгкай атлетыкі, куды нашы дзеячы ўжо адправілі вынікі «расследавання». 3 прычыны такога фінта імідж Беларусі можа пацярпець куды мацней, чым ад факту выяўлення допінгу ў алімпійскай чэмпіёнкі ...

Ігар Патапчук, «Салідарнасць».

ФІНАНСАВАЯ ПРАБЛЕМА

АБВАЛ САЛЬДА

САЛЬДА ЗНЕШНЯГА ГАНДЛЮ ТАВАРАМІ Ў ЛІПЕНІ ЗМЕНШЫЛАСЯ Ў 18 РАЗОЎ ПАСЛЯ ПРЫПЫНЕННЯ СХЕМАЎ ЭКСПАРТУ РАСТВАРАЛЬНІКАЎ І РАЗБАВІЦЕЛЯЎ.

Сальда знешняга гандлю таварамі ў ліпені склала ўсяго $23,2 млн, знізіўшыся ў параўнанні з чэрвенем прыкладна у 18,5 разу. Такія звесткі ўтрымліваюцца ў прэс-рэлізе Белстата аб гандлёвым балансе Беларусі ў студзені — ліпені 2012 года.

Згодна са свежымі звесткамі ведамства, аб'ём экспарту тавараў у ліпені 2012 знізіўся на $266,9 млн — да $ 3,95 млрд з $ 4,22 млрд месяцам раней. У той жа час імпарт тавараў вырас на $140,7 млн — з $3,79 млрд у чэрвені да $ 3,930 млрд у ліпені.

Усё гэта прывяло да абвальнага падзення станоўчага сальда знешняга гандлю таварамі да $ 23,2 млн з $430,8 млн месяцам раней.

Тое, што адбылося можна растлумачыць прыкрыццём схемы экспарту растваральнікаў і змазачных матэрыялаў з расійскай нафты без выплаты экспартнай пошліны ў расійскі бюджэт.

Таксама неабходна ўлічваць, што ў ліпені яшчэ часткова ажыццяўляліся пастаўкі расійскай сыравіны для вытворчасці растваральнікаў і разбавіцеляў. У жніўні ж такія пастаўкі былі цалкам заблакаваныя, што яшчэ больш адабʼецца на звестках па знешнегандлёвым сальда Беларусі за гэты месяц

dengi.onliner.by

ПРАМОВА КАНДЫДАТА

ХОПІЦЬ ЖЫЦЬ ПА-ЖАБРАЦКУ Ў "ОБЩЕЖИТИЯХ"!

Паважаныя грамадзяне, сябры!

Гэта парламенская кампанія – першы этап выбараў прэзыдэнта.

Я перакананы, што беларусы, якія перамаглі гітлераўскі фашызм, мусяць і могуць жыць лепш, чым жывуць сёньня немцы. Нашы бацькі і дзеды знайшлі волю і сілы, каб разграміць войскі дыктатара, а мы мусім дамагчыся самага лепшага жыцьця ў сьвеце для нашых дзетак і ўнукаў. Ёсьць хто супроць? Усе ЗА!

Чаму ж мы жывем горш за немцаў, горш за літоўцаў, палякаў, эстонцаў ды другіх эўрапейцаў? Адказ просты. Сёньня Беларусьсю кіруюць з Крамля. Масква бачыць нас сваёй губерніяй. Мы мелі свае мыты-пошліны на легкавыя аўто, але як толькі нас завялі ў мытны хаўрус з Расіяй, нам іх значна падвысілі. Мы ў БНФ лічым, што трэба неадкладна адмяніць пошліны на легкавыя аўтамабілі. Кожны ў Беларусі мусіць мець мажлівасьць набыць аўто эўрапескага ці амерыканскага вырабу.

Мы дажыліся да таго, што ў Польшчы пенсія складае 500 эўра, а заробак – 1 000, у Беларусі ж – у 3-5 разы менш. А цэны ў палякаў ды літоўцаў на ежу, вопратку ды пральныя сродкі ў разы меншыя за нашыя. Калі станем еўрапейскай краінай, тады будзем жыць значна лепш.

Мы мусім выйсьці з усіх саюзаў з Расіяй і ўсталяваць дэмакратыю. Гэта перадумова праграмы Маршала-3. Мы можам атрымаць сотні мільярдаў даляраў крэдытаў ад ЭЗ і ЗША, калі захочам жыць як у цывілізаваным сьвеце. Калісь немцам, якія пазбавіліся ад Гітлера, дапамаглі стаць адной з самых багатых краінаў сьвету. Потым дапамаглі Грэцыі. Зараз настае наша чарга стаць эўрапейскай краінай, а не губерніяй Расіі. Але грошы дадуць толькі пад рэформы ад дыктатуры да дэмакратыі. Пад увядзеньне прыватнай уласнасьці, ў тым ліку на зямлю.

А.Лукашэнка сказаў, што хоча будаваць з нашай краіны агульны дом з Расіяй. Гэта інтэрнат ці, па-руску – "общежитие". Я супраць. Беларусь – наш Дом. Уладзімер Караткевіч казаў, што Беларусь – наш Дом, наш Храм. І я ўпэўнены, што амаль усе жыхары нашай краіны хочуць будаваць у нас Эўрапейскі Дом з бел-чырвона-белым сьцягам на даху, а не эўразійскае "общежитие". Мы ўсе робім у кватэры эўрарамонт, і ніхто – эўразійскі.

Скажыце, дзе вы бачылі дом, у якога тры сьцяны ёсьць, а чацьвёртай няма? Дзе вы бачылі, каб у доме без сьцяны жылі людзі? Мы так жывем у Беларусі, бо ня маем мяжы з Расіяй. І да нас з Расіі прэцца ўвесь крымінал, наркотыкі. Трэба ўсталяваць мяжу з Расіяй, і мы станем жыць бясьпечна, як жывуць людзі ў Эўропе. А з ЭЗ трэба ўвесьці бязвізавы рэжым.

Я лічу, што кожная сям'я мусіць мець сваю кватэру ці дом, а таксама дачу. Хопіць жыць па-жабрацку ў "общежитиях"!

Большасьць прадстаўнікоў, якіх мы накіравалі ў выбарчыя камісіі, чыноўнікі не дапусьцілі, адсеялі. А зараз вашы галасы могуць прыпісваць тым, хто будзе ціхенька падтрымліваць рост цэнаў, коштаў на жытло, пагаршэньне жыцьця. Менавіта так адбылося пасьля прэзыдэнцкіх выбараў–2010, калі вы страцілі вялікія грошы ў ашчадбанках. Калі цэны сягнулі касмічных высот і сталі нашымі спадарожнікамі.

У 1995 годзе А.Лукашэнка заклікаў вас перад выбарамі ў парламент: «Я ни за кого не буду голосовать. Ни за кого! Все равно обманут. Одни ушли со льготами, вторые придут – льготы прихватят, я не пойду голосовать! « (БТ 20.04.1995).

Сёньня ў нас тое ж самае. Толькі свабодныя выбары прэзыдэнта вырашаць лёс Беларусі.

Калі будуць жыць у нашых душах маральныя хрысьціянскія каштоўнасьці, а яны бел-чырвона-белага колера, тады будуць жыць беларусы і беларусачкі, вашы дзеці і ўнукі. Давайце адбудуем разам наш эўрапейскі Дом-Храм – Беларусь.

Урэшце вам ліст ад сябраў БНФ:

23 верасьня мы з ранку пайдзем па грыбы. Потым папрацуем на градах. А увечары накрыем стол ды кульнем чарку за памяць нашых продкаў, за вяртаньне бел-чырвона-белага сьцяга і герба Пагоня. Узднімем келіхі і вып'ем за шчасьце нашых дзетак і ўнукаў. За перамогу! Ды разам гукнем: Жыве Беларусь!

І будзем жыць у сям'і эўрапейскіх народаў і ў сяброўстве з амерыканцамі.

Уладзімер Падгол, кандыдат у дэпутаты, Менск.

Заснавальнік і рэдактар: Гаравы Леанід Антонавіч

Адрас рэдакцыі: 211573, г. Гарадок, вул. Гагарына, д.30Б, кв.16. E-mail: 250318@list.ru Тэл. 8-02139-4-42-52, маб. + 375(29)6723842 (V), Газета выдаецца з сакавіка 1998 г.

Падпісана да друку 16.09.2012 у 18.35. Наклад: 290 асобнікаў. Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў. Друкуецца на абсталяванні аднадумцаў. Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.